

1972

Két hangverseny Kecskeméten*

Hétfőn a kecskeméti Katona József Színházban a helyi szimfonikus zenekar közreműködésével két hangversenyre került sor. A délutáni műsor – az ifjúsági bérleti sorozat keretében Kodály Zoltán emléke előtt tisztelgett, míg az esti koncertet teljes egészében Mozart műveiből állították össze.

A közelmúltban „Kiváló együttes” címmel kitüntetett Kecskeméti Szimfonikus Zenekar Kemény Endre vezetésével valóban igen jó teljesítményekre képes a maga műkedvelő-félhivatásos lehetőségeihez mérten. Az azonban már meghaladja jelenlegi felkészültségüket, próbalehetőségeiket, hogy egyaránt magas színvonalon játszanak el egy napon két egészen különböző, s önmagában sem könnyű műsort. A hangversenyek szervezőinek több gondot kellene fordítaniuk a műsorok egyeztetésére. A kisebb terhelés mindenképpen csak hasznára válna az együttesnek, előadásuk pedig bizonyára még több örömet szerezne a hallgatóságnak. Mindazonáltal mindkét szereplésük méltán érdemelte ki a (sajnos kis létszámú közönség) elismerő tapsát.

A Mozart-esten a zeneszerző C-dúr (Jupiter) szimfonikus remekét először játszották a kecskeméti szimfonikusok. A zenekar teljesítményéből a Menüett megszólaltatása emelkedett ki, a hallatlanul nehéz utolsó tétel előadása azonban már a fáradtság kétségtelen jeleit viselte magán.

A hangversenyt kezdő Figaro házassága – nyitány után Molnár Ágnes hegedűművésznő közreműködésével a D-dúr hegedűversenyt hallottuk. Az előadás egésze jól tükrözte az ifjú Mozart zenéjének még rokokó-divertimentós hangvételét. Hegedűhangja mentes minden erőszakosságtól, dallamai lekerekítettek. A kísérő feladatát zenekar és karmestere méltóképpen látta el.

Az ifjúsági műsorban Kodály két népszerű remekét játszották, a Galántai táncokat és a Hány János szvitet Mindkettőt hallottuk már korábban is az együttestől, szintén Kemény Endre irányításával. Ezért ezek előadásának méltatásától ezúttal eltekintünk. A zenekari művek előtt a Városi Művelődési Központ Női Kamarakórusa, Sípos Károly vezényletével, az Óvónőképző Intézet énekkara pedig Róbert Gábor irányításával énekelt. A kamarakórus jól érthető szövegmondásával, s elsősorban a Három gömöri népdal formás előadásával ragadta meg a hallgatóságot.

* Petőfi Népe, 1972.12.20., 8. o.

A hangversenyeken sajnos ritkán hallható óvónőképzős kórus Kodály I. olasz madrigálját magyarra átköltött szöveggel énekelte. Már itt feltűnt a természetes, olykor talán túlságosan is nagy hangzásra való törekvés. Meggyőző és lendületes volt viszont a Vejnemöjnen muzsikál című zongorakíséretes darab. Róbert Gábor energikusan, jó elképzelésekkel vezette kórusát. A zongora igényes szólamát Herczeg László intézeti tanár játszotta.